

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

תורה אור • י

ז' שנאמר ¹⁰ ובנץ אשר יצא מכב
וירא את (כל) בית נבחה
מאי בית נבחה אשתו השקרה
לן ¹² איך שבה ברד אמר ¹¹ רבא
ש כרויות שבורה אמר רבי יוחנן
ישנה שבה בד אמר ¹² רבא אמר רבי
יוחנן ותיריש אף שמייערפו טל
משיאן קפנה לנורל גודלה לקטן
מננה ולא אלמנה ממש אלא באשה
אמר ¹³ רבא אמר רבי יוחנן כל מקום
הכרמל והיה שבאי מולך אחוריים
^{איל}

עומכו ומואב ומרקבה את הרוחקים מיה
דאמר ר' יוחנן בשבר קראן לו ואכל להר
ו⁶ יכו בני בניו ושיבו בלבשת הגות שנאמר
ו⁷ וממשפחות סופרים ישבו עבץ הרעה
שמעויהם סוכתים המה הקנים הבאים
מוחתני אבי בית רכוב וכתיב החתום⁸ ובני ק
חוון משה על עלי מריר התמורות את בני הוה
בורבר וורה אשדר בנבג ערך וילך וויש
את העם ומעלמות עינים מן הרשעים ממוכנין
ומשרה שכינה על נבייאי הבעל מוחביה
של עדו הנביא דכתיב יוהי הם יושביה
אל השלחן וזה רבר ה אל הנביא אשדר
השכנו ושננתה עלה ורדן דאמר רב כי הוה
אמור רב אלמלל הלווה יהונתן לדוד שבר
כברות לחם לא נהנה נב עיר הכהנים
ולא נטהר בניו ומפני מה לא מנו אתacho אט
ושלשת בניו ומי מה ר' יוסוף אמר
ר' יומיה בר אבא מפני שוטל בין ש
צדיקים בין יומם לחזקיהו ובן יוסף אמר
מפני שהוא לו בשתי פנים מי שעמדו שנאמר
ו⁹ ואמר ה' אל ישעינו צא נא לך לקראות אט
אתה ושאר ישוב בך אל קזה תעלו
הברכה העלינה אל מלחת שרה כוב
מאו כובס איכא דארמי דכתיבנו לאפער
וחולף ואיכא דארמי אוכלא דקצרי טה
ארישיה וחולף מפני מה לא מנו אתא
מפני בכורו של ישעינו מנשה נמי לא נט
מפני בכורו של חזקיהו בר מאוי אבא אמר
לא מואי ברא דכתיב וואין מידי מציל¹⁰
אבלם מציל את ישמעאל אין יצחק מציל¹¹
את עשו השתה דאיתיה להבי אטו נמי לא
אמני מושם בכורו של חזקיהו ומפני מה
מנו את יהוקים משום דר' חייא בר' אבוי
ידאמר ר' חייא בר' אבוי כתיב על גולגולת
[של] יהוקים ואת ועד אחרה זקנין דר' פריד
פריד אשכח גולגולתא דרוהה קא שר
בשעריו רוזלים וכתיב בה זאת ועד אחרה
קברה ולא איקברא קברה ולא איקברא אמר
גולגולתו של יהוקים היא דכתיב ביה קברתו
חמור יCKER סחוב והשלך ונוי אמר מלכ
הוא ולא איכשר לו לולוי ביה ברכה בשיר
ואורתבה בסיפחא חוויתא דביתחו סבר
הא דאיתתא קמיהה הוה דהא לא
מנשי לה שנרא תנורא וקללה הינו דכתיב

מסורת הש"ם

גלוון הש"ס

